

Valgbarheden til Landstinget sat i Forbindelse med Valgbarheden til Folketinget. I den nugældende Grundlovs §§ 34 og 35 er Bestemmelserne disse: „Valgret til Landstinget har enhver Folketingsvælger, som har fyldt sit 35te Aar og har fast Bopæl i vedkommende Landstingskreds“, og: „Valgbar til Landstinget er enhver, der har Valgret til dette, naar han (hun) har fast Bopæl i vedkommende Landstingskreds“. Her er altsaa Valgbarheden sat i Relation til Valgretten til Landstinget, medens den tidligere var sat i Relation til Valgbarheden til Folketinget.

Nu findes der i Valglovens § 54 den Bestemmelse, at valgbar til Landstinget er ved Kredsvalgene enhver, der har Valgret til Landstinget, naar han har fast Bopæl i Kredsen. Spørgsmaalet bliver da: Hvorledes skal disse Ord i § 54: „der har Valgret til Landstinget“, forstaaes? Sigtes der til, at den paagældende i *det hele taget* har Valgret til Landstinget, eller sigtes der til, at han har Valgret i den enkelte Kreds? Udvalget mener, at Ordene maa forstaaes som sigtende til, om vedkommende *overhovedet* har Valgret til Landstinget, idet de sidste Ord ellers vilde staa ganske betydningløse — der føjes jo udtrykkelig til: „naar han har fast Bopæl i Kredsen“. Hvis den nye Grundlov og Valglov vilde have indført en Forandring fra den tidligere Tingenes Tilstand og altsaa have sagt, at det for at blive valgt i den og den Kreds krævedes, at vedkommende i den havde udøvet sin Valgret til Folketinget og som Følge deraf ogsaa til Landstinget, kunde dette jo ogsaa være gjort ganske let ved en Tilføjelse i § 54. Og de tidligere Fortilfælde vilde have givet Anledning til en saadan Tilføjelse, hvis de lovgivende Myndigheder havde ønsket udtrykkelig at fastslaa, at man kun er valgbar i den Landstingskreds, hvor man har udøvet sin Landstingsret, for at bruge et Udtryk fra den tidligere Diskussion om Spørgsmaalet, altsaa der, hvor man har sit politiske Hjemsted, sit politiske Værneting. Det er ikke sket hverken i Grundloven eller i Valgloven, og derfor mener man, at det er endnu mere klart og afgørende, at der ikke i de gældende Bestemmelser er opstillet en saadan Betingelse, og at Klagen mod

Thomas Larsens Valg derfor ikke bør tages til Følge. Paa hele Udvalgets Vegne har jeg derfor den Ære at indstille til det høje Ting, at Valget af Thomas Larsen godkendes.

Jeg skal endnu kun tilføje, at der fra Færøerne ikke er tilstillet Udvalget nogen officiel Udskrift angaaende det der stedfundne Valg, saaledes at dette Valg endnu henstaar som ikke afgjort.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling om Godkendelse af Valget af Thomas Larsen
vedtoges uden Afstemning:

Formanden: Derefter har Justitsministeren Ordet for at fremsætte det anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Rytter): Jeg har den Ære at fremsætte for det høje Ting *Forslag til Lov om Udvidelse af Lov af 23. Juni 1920 om Ændringer i Lov om Jordemodervæsenet af 13. Juni 1914 til de sønderjydske Landsdele*. Da Loven af 23. Juni 1920 blev vedtaget her i Tinget, var Arbejdet med de sønderjydske Lovforslag saa langt fremskredet, at man ikke fandt det tilraadeligt paa det Tidspunkt at komme frem med dette Lovforslag; men man ansaa det for mest hensigtsmæssigt, at det fremsattes som et særskilt Lovforslag. Grunden til, at det nu fremsættes, er den, at man, naar det vedtages, ved Gennemførelsen af Ændringer i Lov om Jordemodervæsenet kan følge samme Regler her i Landet og i Sønderjylland, og at det kan foregaa paa samme Tidspunkt. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til det høje Ting, at man gør Lovforslaget til Genstand for en hurtig og velvillig Behandling.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 5 Medlemmer til Udvalget for Forretningsordenen.

Hertil valgtes: *Dalsgaard, Godskesen, Nygaard, C. F. Sørensen og Trier.*